

imenovane »Beneške Slovenije«, kakršen bi lahko stal v vsakem naučnem slovníku. Vseh Slovencev v Italiji šteje g. I. Trinko 40.778. Pomisliti pa je treba, da je to le vskupno število stanovnikov po obeh občinah, po katerih prebivajo Slovenci. Italijanska statistika ne pozna razdelitve po narodnosti, zato se ne ve, koliko Italijanov stanuje po slovenskih občinah. Pisatelj sam priznava, da občini Brdo in Čeznje nista čisto slovenski. Tako je treba odšteti od onega števila tudi vse državne funkcionarje, zlasti nebrojno finančno stražo in zavod za učiteljice v Št. Petru, da o posameznikih ne govorimo. Tudi potrjuje g. pisatelj, »da mlajša generacija silno odpada.«

Glede krajepisa se je ravnal g. pisatelj očitno po priloženem zemljepisu, ki je posnet po Taramellijevi karti, ako se ne motim. Na ti je pa tudi več pogreškov, n. pr. Iternizza mesto Jutrnica, kar je tudi g. Trinko sprejel v svoj popis. »Laški plac« se mora pač glasiti Laški plaz. Monte Maggiore ni »tarcetski Matajur« (izpeljano po analogiji s kobariskim Matajurjem), nego Breški vrh, po vasi Brezje, it. Montemaggiore. Ne vem, zakaj ga Kozler imenuje »Golovec« i na zemljevidu i v Pregledu slovenskih dežel. Debelež (ne »Debellis«) je ob Karnahiti, a ne v stran od nje, kakor je na zemljevidu zaznamenovano. Zatrjujejo mi, da ljudstvo govori Oskorša (Oskoruša, od »oskorš-a« = Sperberbaum), in ne samo »Škorša«. Ali ni Uča pravilnejša pisava od »Uče«? Med Bregom in Terom je tudi še vas Podbrdo (na Kozlerju zaznamenovana), kar se menda italijanski imenuje »Cesariis«. — Nekaj malo tiskovnih pogreškov vsaki čitatelj lahko sam popravi.

S. R.

Stavbni črteži s proračuni in kratak nauk o projekcijskem, situacijskem in perspektivnem risanju. Z 71 podobami pojasnil Jos. Bezljaj, strokovni učitelj na meščanski šoli v Krškem. V Ljubljani 1899. Založilo »Pedagogičsko društvo« v Krškem. Natisnila »Narodna tiskarna«. — Cena 1 gl. Na prodaj pri društvu in pri knjigotržcu L. Schwendtnerju v Ljubljani. V stvarnem oziru jako dobro sestavljena knjiga je namenjena zlasti stavbnim obrtnikom, vrlo pa bode rabila tudi obrtnim nadaljevalnim šolam kot učni pripomoček. Vsaki slovenski obrtnik, ki ima s stavbami opravka, naj si omisli prekoristno knjigo; priporočamo pa jo zlasti tistim podjetnikom, ki se štejejo, za izvrstne narodnjake, pišejo pa ponudbe, črteže, proračune in račune — nemški — Slovcem. Naj omenimo, da se je g. pisatelj pri terminologiji oziral posebno na narodne izraze in sorodne jezike. Glede terminov bi svetovali g. pisatelju, naj v bodoče ne rabi po več izrazov za eno in isto reč, zlasti ne, če niso pristni. Tudi bi želeli, da bi dal na pogled in ogled prihodnjo izdajo te knjige več bistrim očem baš zaradi jezika, da se ne zatrosi nepravilno ali nerodno izraževanje med čitatelje.

»Naše modroslovje«. Pod tem naslovom je priobčil dr. Lampe v 20., 23. in 24. številki lanjskega »Dom in Sveta« obširno protikritiko o moji kratki oceni njegovega »Cvetja s polja modroslovskega«, katero bi jaz lahko pustil brez odgovora, ker so one moje opazke, nad katerimi se pisatelj spotika, doslovno navedene, tako da si razsoden čitatelj lahko sam ustvari svoje mnenje o nasprotujočih si nazorih in se odloči za eno ali drugo stranko. A ona protikritika je pisana z očitno namero, ne pustiti čitatelju samostalne sodbe, ampak mu vcepiti neko zaničevanje do mene, tako rekoč nahujskati ga proti meni in to v spisu, katerega drugi odstavek se začneja z besedami: »Tako mirno in stvarno oceno našega lanjskega spisa . . . je objavil letos »Zvon« s podpisom